

Братия Българи!

Днес е пай згодният случай за да встапимъ.
Дерзайте да са събират под левското кръсто знаме и да докажат на тираната турчинъ, че знаемъ да времъ за свободата на отечеството си и да не мысли той че владей прозябающы треваскотовъ. Върностъ и единство братия да напускат смъртенъ у̀дъръ на врагъ, който до сега немилостиво са е поругаватъ съ вѣрата ни, съ народността ни и съ обычаите ни. Располагатъ са е съ имота ни, съ живота ни, насилали и ни скратяватъ живота. Хиляди невинни души викатъ къмъ насъ за да отмасшимъ на кръвника тиранинъ, който бѣзъ време ги е проводили на оня свѣтъ. Да омыемъ поруганатъ честъ на тайките си, на сестрите си съ кръста на варварина тиранинъ. Да строшимъ юбилезните окови на петъ стотинъ годишното робство. Да отворимъ путь на свободата за да са наслаждаватъ и нашите бѫдущи поколения. Напредъ! и Богъ да ни е на помощъ. (Sie)

Априлъ 4 1876 година. и подпечатано съ печатъ. Прокламацията бѣше прѣписана отъ печатаниетъ, съ съдѣржание за да запланива населението прѣдъ което има да се прѣставятъ комитетските пратеници за волна помощъ; да не ги прѣдаватъ на турското правительство, а да имъ спомагатъ за свѣтата цель ипр. На 5 Д. Събевъ и Д. Кукумяковъ заминаха за балканските села и другите щѣха да заминатъ. Въ сѫщиятъ денъ К. Тотювъ замина за Лѣсковецъ за да поднесе тайно писмо, (написано съ танинъ) съ което Иларионъ искаше: ако сѫ внесли за тѣхниятъ комитетъ трѣби, да проводятъ и за Сливенскиятъ — дѣ; за дѣ и какъ ще се събератъ четитъ купно, ако се усилиятъ окръзитъ съ много-